

FARNÍ MĚSÍČNÍK

14. 6. 2009

11. nedele

v mezidobí

Číslo: 7

Ročník: 14

www.farnostbrumov.ic.cz

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. ?těpán • Sidonie

Ve všech národech je srdce symbolem středu lidské bytosti, symbolem lidskosti, vztahů, symbolem lásky... Kdyby svět zapomněl na „srdce“, zavládla by v něm jen vůle a rozum. Tak by se svět stal chladným a krutým.

Proto přišel Boží Syn na zem, aby ukázal, že Bůh je láska a že má své srdce otevřené pro každého člověka.

Je pro nás útěchou a oporou, že nad každým člověkem bdí Boží srdce, které má nekonečnou lásku i moc a říká: „Miloval jsem tě odvěkou láskou a přitáhl jsem tě slitovně na své srdce.“

Raniero Cantalamessa

Červen je měsícem Nejsvětějšího Srdce Ježíšova.

Je však také posledním "pracovním" měsícem pro děti a mládež, protože končí školní rok.

Ať si po všech těch zkoušeních a zkouškách odpočnete, ať všichni volného času dobře využijete.

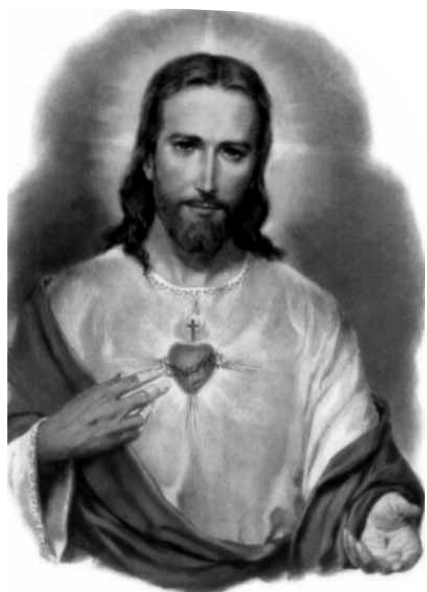
Přeji požehnané prázdniny !

P.Karel MIC

Mládí není období života, ale duševní stav *J.W.Goethe*

Kalendář		14. června - 13. července 2009				
Neděle	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota
14. 11. neděle v mezidobí	15. sv. Vít	16. sv. Benon	17. sv. Řehoř Barbarigo	18. sv. Marina	19. Nejsvětější Srdce Ježíšovo	20. Nepo- skvrněné srdce P. Marie
21. 12. neděle v mezidobí	22. sv. Jan Fisher a Tomáš More	23. sv. Josef Cafasso	24. Narození sv. Jana Křtitele	25. sv. Vilém	26. sv. Jan a Pavel	27. sv. Cyril Alexandrijski
28. 13. neděle v mezidobí	29. sv. Petr a Pavel	30. sv. Prvo- mučedníci římsí	1. sv. Theobald	2. sv. Ota	3. sv. Tomáš	4. sv. Prokop
5. sv. Cyril a Metoděj	6. sv. Marie Gorettiová	7. sv. Vilibald	8. sv. Kilián	9. sv. Veronika Giulianiová	10. sv. Amálie	11. sv. Benedikt
12. 15. neděle v mezidobí	13. sv. Jindřich					

Svatý Petr napsal, že křesťan je ten, kdo miluje „z čistého srdce“. Ale o jakém srdci je řeč? O srdci novém! Člověk už kdysi o nové srdce prosil: „Stvoř mi čisté srdce Bože“ (Žl 51,12); a sám Bůh dar nového srdce slíbil: „Dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha“ (Ez 36,26). Nové srdce bylo stvořeno v každém pokřtěném člověku. Jen ho musíme přimět, aby tlouklo, musíme ho trénovat.

Raniero Cantalamessa

Jednoduchá prověrka

Bůh se nedá vědecky dokázat. Ale náhoda se přece taky nedá vyfotografovat, vypočítat a kolik lidí na náhody věří. Třeba v osud. Je jen malá hrstka lidí, kteří nevěří ničemu – ty ale najdete nejspíš na

psychiatrii. Ti mají v hlavě takový chaos, že se s nimi už vůbec na ničem nedomluvíte. Jestlipak je ale možné, aby byl někdo věřícím a zároveň nebyl přítelem Božím? Možné to je, a není takových lidí málo. Na půlnoční jich bývá plný kostel. Skoro každý z nich vám potvrdí, že věří. Ale když se ho zeptáte, jestli je také přítelem Božím, usvědčíte ho z povrchnosti. Kristus po nás nechce, abychom byli jenom věřící. Podívejme se do svého svědomí. Věřící jsem. Ale jsem i přítelem Božím? Vážím si toho? Žiji jako přítel Boží? Jak to poznám? Kristus Pán nám dává takové jednoduché vodítko, které nás bezpečně prověří: „Vy jste moji přátelé, když děláte, co já vám ukládám.“

Klidně si přiznat, co cítím

V úsilí o svatost je to s city a s vůlí stejné jako všude jinde. Cit mi říká: „Prosím tě, o co to usiluješ? Vždyť je to nemožné!“ Je nutno s tím bojovat, naučit se milovat vůlí, ne jenom citem. Je to stejné jako ve vztazích mezi lidmi. Manželka si musí umět říct: „Jsi potvora, nejráději bych tě zakousla, ale chci tě mít ráda.“ Je důležité si to takhle pojmenovat, třeba i nahlas, a plně si svůj záměr uvědomit, aby člověk neměl pocit, že se stále jen přetvařuje. Klidně si přiznat, co cítím: nepřátelství, závist, žárlivost. Buďme pravdiví. Nepřetvařujme se. Co cítím, to je cit, ale ten mě teď nezajímá. Ted' mě zajímá, co

chci. Chci zůstat ve sféře citů? Nebo chci cit podřídít své vůli? Tak dlouho se budu snažit mít tě ráda, až se mi i ten cit podřídí. Totéž platí v úsilí o svatost. Chci být svatý, protože to ode mě očekává Bůh a ten přece po mně nechce nic neuskutečnitelného.

Pravdivost v modlitbě

Modlíme se celý život, mnoho jsme o modlitbě četli, a přesto si myslím, že je to nevyčerpatelná studnice, o které je vždy možné říct něco nového. Ve zpovědi se velmi často vyskytuje výtko svědomí, že se špatně modlíme, že nejsme spokojeni se svou modlitbou. To je dobře, protože naše modlitba by opravdu měla být stále lepší a lepší. Mnozí se modlí „bud' vůle Tvá“, aniž se nad tím pořádně zamyslí. Vůbec se u toho slůvka nezastaví. Prosí o odebrání kříže a přitom se klidně Ježíšovou modlitbou modlí za naplnění své vůle, nikoliv Boží vůle. To v pořádku není. V pořádku je, jestli se modlím: „Chceš-li, můžeš mě uzdravit.“ Tím dávám Bohu plnou moc, ať jedná podle své vůle. I my, lidé, jsme ochotnější vyhovět tomu, kdo na svém názoru netrvá, ale dá nám možnost se rozhodnout. Stojím za každým slovem své modlitby? Odpovídá pravdivosti mé modlitby i můj život? Jaká je moje modlitba, takový je i můj život.

Z knihy L. Kubička „Oslovuji?“

Naše farnost dnes

Z farních matrik - kveten 2009

Pokřtěna byla: Justýna Chuchmová

Pohřbeni byli: Anna Andrýsková (1930)

František Bařinka (1932)

Jaroslav Strnad (1942)

Františka Lysáková (1922)

František Floreš (1923)

Stanislav Bačo (1941)

Hradní tóny 2009

Na třetí sobotu v červnu to je 20. 6. jsme do naší farnosti pozvali scholy a scholky z blízkého o vzdálenějšího okolí, aby se mohly setkat již na 14. ročníku Hradních tónů. Srdečně vás všechny zveme, přijďte si poslechnout jejich vystoupení a svou účastí podpořit a ocenit záslužnou práci jak vedoucích tak i jednotlivých mladých hudebníků a zpěváků.

V tento den vás zveme v 18:00 také na mši svatou, která proběhne netradičně na hradě. Po ní bude následovat koncert chval se skupinou Eliáš z Nové Dubnice, která zahraje i při mši svaté.

Tuto akci pořádá naše farnost s Valašskou nadací.

Letní pobyty pro rodiny 2009

Blíží se období prázdnin. Využijte nabídku letních pobytů pro rodiny např. v okolí Hostýna, v Litovelském Pomoraví či Krkonoších. Podrobnosti najdete na nástěnce.

Boster Trade, s.r.o. se tímto omlouvá čtenářům za špatné uspořádání stránek v minulém čísle Farního měsíčníku.

Začíná Rok kněží

S koncem Roku svatého Pavla přichází Rok kněží, který při příležitosti 150. výročí úmrtí faráře arského, svatého Jana Maria Vianneye, v březnu vyhlásil Svatý otec. Tématem období od 19. června tohoto roku do 19. června 2010 bude "Věrnost Kristova, věrnost kněze".

Během tohoto jubilejního roku Benedikt XVI. prohlásí sv. Jana Maria Vianneye patronem všech kněží na celém světě. Bude vydána mj. Směrnice pro zpovědníky a spirituály spolu se souborem textů papeže, které se týkají základních témat o životě a poslání kněze v současné době. Hlavním úkolem různých duchovních a pastoračních iniciativ bude umožnit lépe pochopit, jak důležitá je role a poslání kněze v církvi a současné společnosti a jak je nutné posílit trvalou formaci kněží tím, že se propojí s formací seminaristů.

Knežno máje – bud pozdravena!

Celý květen jsme v naší farnosti měli možnost žít intenzivnější vztah s naší Nebeskou Matkou Pannou Marií. Už od 1. května začala po rodinách putovat socha Panny Fatimské. Navštěvovala naše domovy a my jsme se mohli modlit a uctívat ji. Po čtyři neděle jsme spolu s otcem Karlem podnikali putovní májové pobožnosti po okolních kapličkách. S každou nedělí přibývalo nadšených farníků a pozitivní ohlasy vedou k nápadu, abychom započali novou tradici – jednou v měsíci podniknout nedělní pobožnost v přírodě, za obnovu našich rodin a za obnovu celého města.

Také ale nesmíme zapomenout na dětské májové. Na začátku května děti dostaly kalendáře a za každou účast na pobožnosti si mohly vlepít obrázek. Kdo chodil, zúčastnil se soutěže o skvělé ceny. Děti také nosily na „louku Panny Marie“ vystřižené květinčky, motýlky, berušky a zaplnily do konce května celou louku. Spousta dětí si připravovala pro Pannu Marii básničky, každou májovou se četl zajímavý příběh, zpívaly krásné litanie a májové písně z kancionálu. Upřímný dík patří našim kněžím a vám všem, kteří jste se jakkoli zapojili a samozřejmě všem, kteří jste na májové pobožnosti s láskou chodili.

Marcela Fritschková

" Přišli jsme Te vzývat, přišli jsme Te chválit... "

Letošná vigilie před slavností Soslání Ducha svatého byla vyjimečná m.j. tím, že jí předcházela katecheze pro birmovance, kterou vedla Jana Ungerová, která se také podílela na části programu při vigílii.

Tentokrát jsme nezačali chválami jako obvykle, ale modlitbou nešpor, když jsme si před tím všichni podali ruce a spojili se v jedno společenství ve velikánském "kruhu".

V této první části večera, kdy jsme zvali Ducha svatého mezi nás, nám misionářka Jana něco řekla o používání vlajek při modlitbě. Názorně potom dívky ze společenství mládeže ukázaly v pantomimické skladbě s působivou hudbou, jak lze vlajky používat. Vyvrcholením této skladby bylo efektní rozvinutí velikého obrazu - symbolu Ducha svatého - před celým oltářem. K tomu se připojily i " efekty " přírodní - začalo se totiž blýskat a hřmět.

Kolem 22. hodiny byla přestávka, občerstvení bylo připraveno v boční kapli.

Ve 2. části večera jsme pak adorovali před vystavenou Nejsvětější svátostí oltářní, se kterou nám po celém kostele žehnal mladý kněz z Uherského Brodu - P. Jiří. Vyvrcholením vigilie bylo to nejlepší chválení a děkování: slavení eucharistické oběti. Celebroval náš otec Jiří, koncebroval a kázal otec Karel. Závěrečné požehnání jsme obdrželi asi hodinu po půlnoci.

Hodně přítomných (a nebyli jen z naší farnosti) využilo příležitosti ke svátosti smíření, která byla od 21. hodiny až do mše svaté.

Nemyslím, že bychom nebyli unaveni, ale když to "vydrželi" 2 mladší ministranti (Dominik a Michal), proč bychom to nezvládli my dospělí?

Díky za krásný, požehnaný večer . Nepochybuji, že Duch svatý na toto radostné společenství sestupoval a působil. Ale On vlastně nezná čas: tedy sestupuje a působí - stále. Amen! Ať se tak děje!

teM

POMÁHÁME MALOMOCNÝM

Charita Valašské Klobouky děkuje všem, kdo se zapojili do zimní akce pletení obvazů pro malomocné.

S Vaší pomocí bylo vyrobeno 490 ks širokých a 120 ks úzkých obvazů, což je jednou takové množství jako v loňském roce. Všechny budou odeslány do misijních středisek přes centrum v Kyjově.

Ještě jednou velké poděkování a těšíme se na další spolupráci se všemi, kdo se rádi zapojují do podobných aktivit.

Tomáš Naňák

Letošní 1. svaté přijímání

Oprava fasády kostela sv. Václava v Brumove

Na základě rozhodnutí ekonomické rady farnosti byly zahájeny práce na obnově fasády našeho kostela. Vypsaly se žádosti o dotace z různých zdrojů, které by mohly pomoci akci finančně podpořit kromě vlastních prostředků z darů obětavých farníků. Mezitím proběhlo výběrové řízení na dodavatele odborných stavebních prací a byla uzavřena smlouva o dílo v hodnotě 920.000,- Kč. Nad rámec původně plánovaných prací se zároveň rozhodlo o tom, že kvůli lepšímu ochránění nově opravené fasády vůči srážkové vodě a proti jejímu vlhnutí vlivem zemní vlhkosti se provede drenážní rýha kolem obvodové zdi kostela a zároveň se prověří stávající systém odvodu srážkové vody ze střešních svodů. Díky obětavé pomoci řady z vás byly v krátké době tyto práce z větší části zabezpečeny (dokončovací práce již provede odborná firma – např. dopojení střešních svodů do lapačů střešních splavenin- tzv.geigrů, osazení lišt pro zakrytí fólie včetně jejího vlastního přikotvení ke zdi apod.).

Dále již budou následovat stavební práce na vlastní fasádě kostela. Bude postaveno lešení, které z části máme vlastní a z části zapůjčíme z farnosti Valašské Klobouky. S vybraným dodavatelem je dohodnuto, že tento vlastní materiál (kalkulovaný v nabídce) nebude účtován a rovněž se odpočtou v rámci montáže lešení brigádnické výpomoci při stavbě zmíněného trubkového lešení. Zároveň probíhají jednání i o dalších úsporách, které by bylo možné zabezpečit brigádnicky s tím, že tyto původně kalkulované položky nebudou fakturovány – jedná se např. o seškrábání malby soklu a případných zvětralých částí omítky tohoto soklu. Na tuto soklovou část bude nanášena po příslušném penetračním nátěru sanační štuková omítková vrstva. Větší trhliny ve fasádě budou opraveny speciálním

systémem firmy HELIFIX, celá fasáda bude omyta tlakovou vodou s použitím protiplísňového prostředku, vysprávi se poškozená místa a napustí se hloubkovou rozpouštědlovou penetrací. Poté se nanese sjednocující silikátový nátěr a jako finální vrstva bude aplikována silikátová barva v požadovaném odstínu. Tento technologický fasádní systém je navržen firmou Paulín CZ Brno, která patří k uznávaným firmám v oboru fasádních systémů, zejména u historických budov.

Děkujeme všem ochotným mužům, kteří se doposud podíleli na prováděných pracích, také panu Janovi Miklasovi za každodenní technické zajišťování brigád a věříme, že i nadále je možné počítat s vaší obětavou pomocí a ušetřit tak nemalou část finančních prostředků. S radostí můžeme konstatovat, že na nadšení a snaze pomoci mnohých z vás je vidět, že vzhled kostela a jeho údržba vám nejsou lhostejné.

Ekonomická rada farnosti

Andělé nás neopustí

„Na prázdniny jsem jezdil k babičce do malé vesničky uprostřed lesů, jezdil jsem tam se svým bratrancem,“ začal vyprávět J.F., „mám na tyhle dětské chvíle ty nejhezčí vzpomínky a z jednoho prázdninového pobytu jsem si odnesl i jedno poznání, na které nikdy nezapomenu.

Bylo to při prvním pobytu u babičky, který jsme s bratrancem u ní trávili. Šli jsme na lesní jahody a na borůvky a chodili jsme, městské děti, okouzleně lesem, lezli po skalách a pak jsme si uvědomili, že jsme zabloudili. Do té doby jsme znali zablouzení jenom z pohádek a brali jsme je jako něco pohádkového. Oba jsme byli z velkých měst a tam, i když člověk zabloudí, snadno najde někoho, kdo mu poradí cestu. Mně bylo osm, bratranci bylo deset let...A stmívalo se. Koho se zeptat na cestu? Jelena? Veverky? Lišky? Chvíli jsme se snažili podobně žertovat a já ani bratranec jsme nechtěli dát najevo, že máme strach, že jsme dostali z blížící se noci opravdový strach...

Kdo nikdy nezabloudil jako dítě v nočním lese, nepochopí, jak nám dvěma bylo. Já jsem už poplákal, bratranec se vžil do role starého zálesáka a mého ochránce, ale dobře jsem na něm viděl, že už nemá také do pláče daleko. Zkoušeli jsme křičet... Jenomže křičet mezi skalami je zvlášť strašidelné, občas odpoví nějaká ozvěna, občas se nějaký hlas znetvoří, vypadá to, jako by někdo volal na nás a jako by se hlas někoho ozýval, aby se nám vysmíval, hlas někoho velmi záluďného a ...krvežíznivého.... Oba jsme ve tmě několikrát upadli a poranili se,

prodírali jsme se ostružinami a křovím, padali jsme ze strání... Snažili jsme se najít zkratku a o to víc jsme bloudili.

A tehdy najednou řekl bratranec větu: „Andělé nás neopustí...“ Ještě pár minut jsme šli temným lesem, nad kterým se vznášel mléčný úplněk. Avtom jsem uviděl světlo. Okno... Svítilo do noci.

Okno hájenky, která se před námi objevila, jako by byla vyvábena bratrancovou větou. Došli jsme k oknu a zakleпали na ně. Vyšel mladý muž, a když jsme mu řekli, že jsme zabloudili, dal se do smíchu. Byl na návštěvě u svého strýčka hajného a za chvíli měl odejet domů. Dali nám koláč a horký čaj a pak nás odvezl lesní cestou až k naší vyděšené babičce.

Náhoda? Proč řekl bratranec onu větu právě pár minut před tím, než nás onen člověk zachránil? Proč jsme se dali právě tím směrem k oknu? Proč jsme si všimli právě okna, za kterým seděl někdo, kdo měl za okamžik projíždět vesnicí, ve které jsme s bratrancelem bydleli? Náhoda... NEJSOU NÁHODY, JE LOGIKA BOŽÍ.

Jako by k nám měla připlout ona věta a vpečetit se do nás, aby nás dál provázela životem. Kolikrát jsem si už tuhle větu říkal... A kolikrát si ji už říkal

bratranec... Oba jsme si mnohokrát dosvědčili, že vždycky, když jsme v nějaké obtížné situaci tuhle větu vyslovili, ulevilo se nám. A rázem jsme se ocitli před poznáním, tajemným poznáním oné velké prozívatelné síly, která nás nikdy neopouští. NIKDY NEOPUSTÍ...

Vyprávěl jsem tenhle příběh řadě lidí, kteří si onu tajuplnou větu potom také přeříkávali. Přeříkávali i tehdy, když si připadali, že jsou třeba naprosto opuštěni... Nebyli. Byli s nimi... Andělé.

Není to jenom moje nebo bratrancova zkušenost, je to zkušenost tolika našich známých... Andělé nás neopustí. Čekají. Čekají možná na to, abychom jim dali svou důvěru. Jde o to, abychom je neopustili my... Nezradili.

Možná, že začnete-li si tuhle větu říkat i vy, přidáte se k těm, co si ji říkáme a žasneme nad její silou. Věřte... Je to pravdivá věta. Není to věta, která by se hodila jenom dvěma vylekaným chlapcům v temném hustém lese. Je to věta, která se hodí do tolika bloudění...

Věřte... Andělé nás neopustí.“

*Z knihy Eduarda Martina
Andělé nás neopouštějí*

Svědectví

V poslední chvíli

Jistý toulavý bezdomovec zachránil před utonutím čtyřletého chlapečka. Jeho matka se mu chtěla za to nějak odvděčit, ale on nepřijal nic než jen dobrý oběd. Ve snaze přece jen odměnit více zachránce svého syna, dala mu to nejvzácnější, co chlapeček na sobě měl: Zázračnou medailku na stříbrném řetízku. Matka tolik naléhala, až si ji bezdomovec přece jen nechal zapnout kolem krku.

Slíbil, že ji bude neustále nosit. To ale nezměnilo nic v jeho životě, naplněném neřestmi a hříchem. Po mnoha letech těžce onemocněl, takže musel do nemocnice. Kněze, který se s ním dal do řeči, odmítl s výsměchem a proklínáním. Až když vyšlo najevo, že kněz a bezdomovec pocházejí ze stejného kraje, rozpředl se mezi

nimi rozhovor. Zmínky o Bohu a o svátostech rozhodně odmítal. Nakonec se obrátil ke stěně a zvolal: „Ať už ten kněz konečně odejde!“

Ale kněz neodešel, protože si všiml na jeho krku řetízku se Zázračnou medailkou. S údivem ještě vyzvídal, zda to není památka od jeho matky. Tehdy nemocný začal vyprávět... Kněz vyslechnul vlastně příhodu ze svého dětství. Klekl si k posteli nemocného a se slzami v očích se modlil. Muž byl na rozpacích a postupně si uvědomoval, že ten malý chlapeček, kterému kdysi zachránil život, klečí vedle něj. Takový jasný

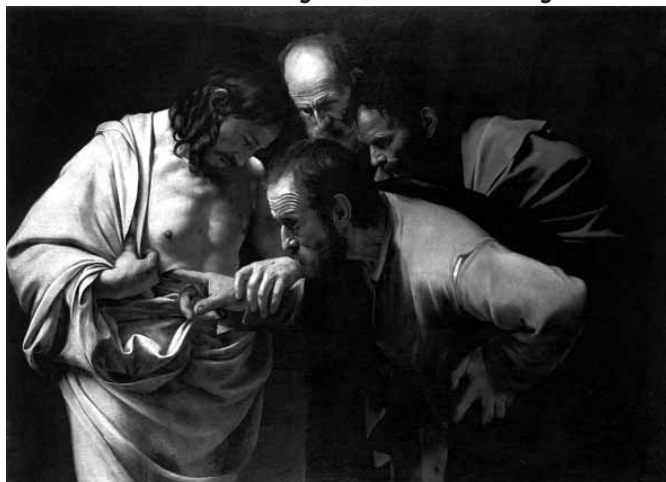
důkaz Boží milosti nemohl už stařec přeslechnout a odmítnout. Všechnu tíži svých hříchů složil kajicně ve svátosti smíření a pokojně zesnul v Pánu.

Maria, útočiště hříšníků, pomohla v poslední chvíli.

*Karl Maria Barter:
Erlebnisse mit der
Wunderbaren Medaille heute*

Ze šivota a myšlenek svatých

3.7. Svatý Tomáš

- apoštol

Žil v 1. století a jinak mu říkali také Didymos, neboli Dvojče. Původním povoláním byl rybář. Když Ježíš dostal vzkaz, že jeho přítel Lazar zemřel, chtěl se vrátit do Judska, kde ho nedávno málem ukamenovali. Všichni apoštolové se báli, jediný Tomáš statečně řekl: „Pojďme i my, abychom zemřeli spolu s ním!“ (Jan 11,7-16).

Nejslavnější zmínka v Bibli o svatém Tomášovi se váže k tomu, co se stalo po Kristově zmrtvýchvstání. Ježíš se ukázal učedníkům za zavřenými dveřmi, ale Tomáš s nimi zrovna nebyl. Učedníci mu později řekli: „Viděli jsme Pána.“ Tomáš jim odpověděl: „Dokud nevidím na jeho ruce stopy po hřebecích a dokud nevložím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.“ Osmého dne se učedníci opět sešli, tentokrát i s Tomášem, a ač byly dveře zavřeny, Ježíš opět přišel mezi ně. Ukázal Tomášovi své

rány a vyzval ho, ať do nich vloží prst a svou ruku. Řekl mu také: „Nepochybuj a věř!“ Tomáš padl na kolena a odpověděl: „**Můj Pán a můj Bůh!**“ Ježíš mu řekl: „**Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili.**“ (Jan 20, 19-29)

Po Kristově Nanebevstoupení působil jako misionář v Persii a Indii. Setkal se zde prý se Třemi králi a pokřtil je, podle legendy.

Podle apokryfů byl Tomáš povolán do Indie jako stavitel. Měl indickému králi Gundapharovi postavit palác, ale peníze, které na stavbu dostal, rozdával chudým a král se díky tomu obrátil. Později dal Tomáš v Kalamíně, dnešním Mailapuru, roztavit bronzovou sochu slunečního boha a rozlíčený velekněz ho za to probodl kopím. Nedaleko Mailapuru je tzv. „Velká Tomášova hora“, u níž stojí kostel Sv. Tomáše. Na oltáři je tam kamenný Tomášův kříž s nápisem ze 7. století o jeho kázání a mučednictví.

Věřící na západním pobřeží Indie si říkají na jeho památku „křesťané svatého Tomáše“ a 3. července, den přenesení jeho ostatků do Edessy, slaví jako jemu zasvěcený svátek. Dnes se nachází největší část ostatků sv. Tomáše v Ortoně ve střední Itálii.

Je patronem: architektů, stavebních dělníků, geometrů, zeměměřičů, konstruktérů, tesařů, zedníků, kameníků, teologů, při bolestech zad, za dobrý sňatek, proti pochybnostem, slepých, nevidomých, Indie, Pákistánu,

Atributy: kopí, meč nebo kameny; stavitelský úhelník; bývá zobrazován, jak se dotýká Kristových ran. Někdy bývá na obrazech scéna, kdy Panna Maria dává Tomášovi svůj pás, aby uvěřil v její nanebevzetí.

Z liturgie

14. 6. 2009

11. neděle v mezidobí

„*Je menší než všechna semena a přerůstá všechny jiné zahradní rostliny.*“

1. čtení Ez 17, 22 – 24

2. čtení 2 Kor 5, 6 – 10

Evangelium Mk 4, 26 – 34

Ježíš řekl zástupu: „Boží království je podobné člověku, který zaseje do země semeno; ať spí, nebo je vzhůru, ve dne

i v noci, semeno klíčí a roste, on ani neví jak. Země sama od sebe přináší plody: napřed stéblo, potom klas, pak zralé zrno v klasu. Když pak se ukáže zralý plod, hned člověk vezme srp, protože nastaly žně.“ Řekl také: „K čemu přirovnáme Boží království nebo jakým podobenstvím ho znázorníme? Je jako hořčičné zrnko: Když se zasévá do země, je menší než všechna semena na zemi, ale když je zaseto, vzejde a přerůstá

všechny jiné zahradní rostliny; vyžene tak veliké větve, že ptáci mohou hnízdit v jeho stínu.“ Mnoha takovými podobenstvími jim hlásal Boží slovo, jak mohli pochopit. Bez podobenství k nim nemluvil. Když však byl se svými učedníky sám, všechno vysvětloval.

Ozvěna slova:

Když zasadíme malinká semínka rostlin nebo květin, s na-

pětím očekáváme, zda vzejdou a vyrostou. A když se objeví první lístky, máme radost. Pak už jen s údivem pozorujeme jak rostou a sílí. Možná, že to v nás vzbuzuje otázku, kde se v maličkém zrnku bere tolik energie, že z něj vyroste až mohutný strom. Je to dílo Boží. Bůh totiž může z maličkého vytvořit obrovské. Z ničeho vytváří své království. Někdy se nám může zdát, jako by Bůh ani nebyl. Avšak jako z nenápadného zrnka vyroste velký strom, tak i Boží přítomnost a království roste mezi námi nenápadně, aby ho bylo všude plno.

21. 6. 2009

12. neděle v mezidobí

Kdo to asi je, že ho poslouchá i vítr a moře.

1. čtení Job 38, 1. 8 – 11

2. čtení 2 Kor 5, 14 – 17

Evangelium Mk 4, 35 – 41

Jednoho dne večer vyběhl Ježíš své učedníky: „Přeplavme se na druhý břeh!“ Rozpustili tedy zástup a vzali Ježíše s sebou, tak jak byl na lodi. Také jiné lodi jely s ním. Tu se strhla velká větrná bouře. Vlny dorážely na loď a ta se už plnila vodou. On však ležel na zádi lodi na polštáři a spal. Vzbudili ho a řekli mu: „Mistře, je ti jedno, že hyneme?“ Probudiv se, pohrozil větru a poručil moři: „Mlč! Buď zticha!“ A vítr ustal a zavládlo úplné ticho. Jim pak řekl: „Proč se bojíte? Pořád ještě nemáte víru?“ Padla na ně bázeň, velká bázeň, a říkali si mezi sebou: „Kdo to asi je, že ho poslouchá i vítr a moře?“

Ozvěna slova:

Dnes je módní zkoušet své schopnosti v extrémních podmínkách. Proto se někteří lidé vydávají na nebezpečné výpravy po neznámých cestách, zkoušejí

náročné sportovní výkony. Dá se říct, že i samotný Ježíš má smysl pro takové výkony. Nedává nám předem vědět co chystá. Ani učedníci netušili, že je jejich Mistr nechá v potápějící se loďce, aby si poradili sami. A přece. Mohl vše zařídit jinak. Mohl zůstat vzhůru, mohl vybrat jinou denní dobu, ne noc, kdy je člověk tak nejistý. Učedníci v té chvíli udělali jediné, co udělat mohli, aby se zachránili. Utekli se k Ježíšovi. To je přece známka víry. I přes velký strach se nenechali ochromit a našli sílu k činu. My nemusíme na galilejské jezero, abychom vyzkoušeli velikost naší

víry. Životní drama chystá každému z nás „extrémní situace“, kdy můžeme podlehnout vodám, anebo zvítězit nad valícím se mořem, každý den. Tyto situace jsou pro nás vysoce cenné. Ukazují totiž, co je v nás. Zda to není jen hněv, rezignace, strach, zoufalství, útek z problému, agresivita. Daleko důležitější bude položit si otázku: Kdo je pro mě Ježíš? Je to snad ten, kdo jen „spí“ a vůbec se „nezajímá“ o můj osud?

Slovo Boží v liturgii:

19. 6. 2009 Slavnost

Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

1. čtení Oz 11, 1. 3 – 4. 8c – 9

2. čtení Ef 3, 8 – 12. 14 – 19

Evangelium Jan 19, 31 – 37

20. 6. 2009 Neposkvrněné Srdce Panny Marie

1. čtení Iz 61, 9 – 11

Evangelium Lk 2, 41 – 51

24. 6. 2009 Slavnost Narození sv. Jana Křtitele

1. čtení Iz 49, 1 – 6

2. čtení Sk 13, 22 – 26

Evangelium Lk 1, 57 – 66. 80

28. 6. 2009 13. neděle v mezidobí

1. čtení Mdr 1, 13 – 15; 2, 23 – 24

2. čtení 2 Kor 8, 7. 9. 13 – 15

Evangelium Mk 5, 21 – 43

29. 6. 2009 Slavnost sv. Petra a Pavla

1. čtení Sk 12, 1 – 11

2. čtení 2 Tim 4, 6 – 8. 17 – 18

Evangelium Mt 16, 13 – 19

5. 7. 2009 Slavnost svatých Cyrila a Metoděje

1. čtení Iz 61, 1 – 3a

2. čtení 2 Kor 4, 1 – 2. 5 – 7

Evangelium Lk 10, 1 – 9

Úmysly Apoštolátu modlitby – červen

1. Aby mezinárodní pozornost vůči chudším zemím dala vzniknout konkrétní pomoci, zvláště ve snížení zdrcujícího břemena zahraničních dluhů.
2. Aby církve, které působí v oblastech poznamenaných násilím, byly podporovány láskou a konkrétní blízkostí všech katolíků na světě.
3. Aby na přimluvu apoštola národů evangelium postupovalo do všech oblastí a okamžiků každodenního života.

Úmysly mši svatých na měsíc červen - červenec 2009

Úmysly mši svatých na měsíc červen

15. Po 7.30 za + rodiče Anežku a Josefa Pinerovy a za + sourozence Fojtíkovy
 16. Út 18.00 za + manžele Oklešťkovy a 2 + syny
 17. St 18.00 za + rodiče Lysákovy, + syna, dceru a zetě, za duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
 18. Čt 18.00 za + Miroslava Bartošku, + rodiče Bartoškovy a Chromáčkovy, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
 19. Pá 18.00 za + rodiče a + rodinu Kolínkovy, ochranu Boží pro živou rodinu
 20. So 7.30 za + Aloise Beňu, + syna Zdenka, + rodiče Beňovy a Pavelkovy, za duše v očistci s prosbou o zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
 18.00 za biřmovance, jejich rodiny a kmotry
- 21. Ne 7.30 za + syna, dceru, jejich prarodiče, za duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu**
9.00 za + Aloise Šerého, a Boží požehnání pro živou rodinu
10.30 za farníky
22. Po 7.30 za + Annu Chuchmovou a za živou rodinu
 23. Út 18.00 za + Aloise Sucháčka, dvoje + rodiče a za živou rodinu
 24. St 18.00 za + rodiče Jaroslava a Emilii Vaňkovy a Boží ochranu pro živou rodinu
 25. Čt 18.00 za + rodiče Chuchmovy, sourozence, za duše v očistci a za živou rodinu
 26. Pá 18.00 za děti a mládež z naší farnosti
 27. So 7.30 za + rodiče Ludmilu a Josefa Častulíkovy, + sourozence Ludmilu a Jaroslava a za živou rodinu
- 28. Ne 7.30 za + syna Josefa Floreše, za živou rodinu a duše v očistci**
9.00 za + manžela, + rodiče Běhunčikovy a Krůželovy, jejich + děti, za duše v očistci a požehnání pro živou rodinu
10.30 za farníky
29. Po 7.30 za + Františka Bařínku, + rodiče a dva bratry
 18.00 za + Františka Pindáka, jeho zemřelou rodinu a za + rodinu Častulíkovou
 30. Út 18.00 za + syna Jiřího Šimoníka, za + Antonína Šimoníka, za rodiče a rodinu Zimkovu
1. St 7.30 za Jarmilu Miklasovou a manžela, za duše v očistci
 2. Čt 18.00 za dva + syny, neteř Ivanku, za + rodinu, duše v očistci a za dar zdraví pro živou rodinu
 3. Pá 7.30 za nemocné
 18.00 za živé a + členy živého růžence
 4. So 7.30 na poděkování za 40 let života s prosbou Boží ochrany pro živou rodinu, za + Františka a za duše v očistci, které jsou nejvíce opuštěné
- 5. Ne 7.30 za + Josefa a Františku Bělejovy, + rodiče z obou stran a požehnání pro živou rodinu**
9.00 za + Františka Ptáčka, vnuka Radečka, rodiče Ptáčkovy a Pindákovy, za duše v očistci a za živou rodinu
15.00 za farníky
6. Po 7.30 za + rodiče Lysákovy, + syna a dceru, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
 7. Út 18.00 za + Jakuba Macka, dar zdraví a ochranu Boží pro živou rodinu
 8. St 7.30 za + Františka Polácha, dvoje + rodiče a za živou rodinu
 9. Čt 18.00 za + rodiče Krahulcovy, + syna Karla, vnuka Petra, za duše v očistci a požehnání pro celou rodinu
 10. Pá 18.00 za + Aloise Hrnčířku, + rodiče, + sestru a ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
 11. So 7.30 za + prarodiče Holbovy a Hoškovy, jejich + děti, pomoc a ochranu Boží pro celou živou rodinu s poděkováním za dožití 50 let
- 12. Ne 7.30 za + rodiče Hlouchovy, + dceru, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu**
9.00 za + Františka Tulpu, dvoje + rodiče, za duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
10.30 za farníky

V Sidonii

20. 6. Za živou a zemřelou rodinu Kosovu a Murkovu
 27. 6. Za rodinu Chlebanovu, Danešovu a Krovínovu
 4. 7. Za rodiče Měšťánkovy
 11. 7. Za rodiče Masařovy a snachu Aničku

*Jezíši muj,
 nad Těbě jiného nemám,
 Ty jsi má
 všechna naděje,
 muj život,
 muj celý svět.
 Proto
 děj mi tu milost,
 abych Srdce Tvé
 vždy víc a více miloval,
 podle jeho přání žil,
 v jeho lásce zemřel
 a s ním na věky
 spojen byl.*

*Utěšit srdce
 Květiny, pozemské hvězdy -
 moře bařev
 mi září vsříc
 zě zahřad.
 Zěm kvěť,
 protože ji objímáš,
 muj Božě.*

*Květiny, něžnost nabyvoší tvařu -
 piji bařvy
 dýchám vuně
 přomýšlím tě,
 muj Božě.*

*Naslouchám
 tichému zpěvu věřů.
 Muj něklid
 odvívá s sebou.
 Mé otázky mlčí.
 Vím,
 zě jsi.*

Sabině Nažgeliová

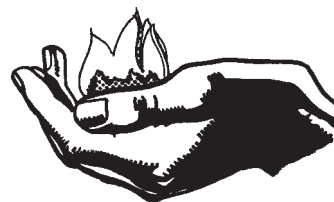

Úmysly m?í svatých na měsíc červen - červenec 2009

*Jezíši muj,
nad Těbě jiného němám,
Ty jsi má
všěchna naděje,
muj život,
muj celý svět.*

*Próto
děj mi tu milost,
abych Srdče Tvé
vždy víc a více miloval,
podle jeho přání žil,
v jeho lásce zěmřel
a s ním na věky
spojěn byl.*

*Utěšit srdče
Květiny, pozemské hvězdy -
moře bařev
mi září vstříc
zě zahřad.
Zěm květě,
prótože ji objímáš,
muj Božě.*

*Květiny, něžnost nabyvoši tvařu -
piji bařvy
dýchám vuně
prómýšlím tě,
muj Božě.*

*Naslouchám
tichému zpěvu věřru.
Muj něklid
odvívá s seřbou.
Mé otázky mlčí.
Vím,
zě jsi.*

Sabině Naěgeliová

